

FEKETE VINCE

**A vidám lakók**

A vidám lakók ott  
lebegnek a fák mögött,  
a parki tóban. Jókedvük nem  
ismer határokat. Vidámságuk  
nem ismer mérföldeket.

A tó mélyén fura, állati indák  
kigyóznak lüktetve, testüket  
körbezsongják. Húvösödik már  
a parton. Hideg áramlatok lent  
a tóban. És fellobban előttük,  
a tó partján a forró alkony.

Szemük csillog, mint a drágakő,  
zölden, lila füst lebeg a parkon  
át, a levegőben.

Valaha még csupán  
arra vágytak: könnyű telkek,  
finom testek, drága ágyak.  
És most itt, a tó mélyén,  
a víz alatt, „örökké tart  
már a pillanat”\*.

Most hajnalig nem kell  
visszamenni.

Most már történhet minden.  
Most már nem történhet  
semmi.

\*Jékely Zoltán

LÁSZLÓ ZSOLT

**A remete játéka**

A rojtos ég alatt  
viszi papírhajómat  
egy bujdosó patak  
A kezdő lökés után  
sem leszek tengerész...

Elveszek magamnak  
megint ha hagynak Mikor  
a patakágy fölé  
kéredzkedő faágak  
zöldjükkal betakarnak –

FALUSI MÁRTON

**Keresel csak**

ujjbegyek verebek billegnek  
hegedűnyakon léptemen  
árnyat sodor a rét szívemnek  
vonásaidat védenem  
vonásaidat védenem

homlokodon holdpárta feszül  
mennyalji pirkadatpántlika  
Igor Oistrach is úgy hegedül  
lépteidet kell látnia  
lépteidet kell látnia

arcodba rádiroz hang fény  
te keresel csak én meg várlak  
frakkba bújt közhelyek tenyerén  
kiszolgáltatsz a megszokásnak  
kiszolgáltatsz a megszokásnak

BORSODI L. LÁSZLÓ

**Partok**

szétáztatott hétköznapiak  
és ünnepek után végül  
átlátható partokra jutsz  
de hát nem az nem mégsem az  
amire annyit gondoltál  
amiben úgy hittél nincs meg  
és mindhiába átkozódsz  
és hasztalan fohászoksz itt  
inkább csontig takarózz ki  
majd mártózz vízbe barátom

**Nel**

kövek kövek kövek  
kövek között megszült  
sötét

fel-feltörő szavak:  
igék hitek vétkek –  
ne még!